

"Sosyalistlerin Birinci Görevi"

Arkadaşlar,

Hepimiz içinde yaşıyoruz. Olayları-en çarpıcı örneklerini seçmeğe özen göstererek olsa dahi-sıralamaya kalksak,kafa ağrıtmaktan öte gidemeyiz. Konuya uzun uzadıya bir girişi hayatın kendisi hergün her saatyapıyor yaptı. Bize,kısa kesip, olayların adını koymak düşüyor.

Ancak önce "koyuş" biçimi üzerine bir iki söz söylemek gerekecek.

"Sosyalistlerimizin eski alışkanlıklarındandır:söylenenler bilmem hangi ülkenin bilmem hangi ünlü devrimcisine ait değilse pek ciddiye alınmaz. Sosyalistlerimizin kötü alışkanlıkları bir yana,"Devrimci teori tüm Evren ülkelerinin devrim deneylerinden ,devrimci düşüncesinden sonuç olarak çıkar". O bakımdan söyleyeceklerimizin çoğunu Lenin Usta ile birlikte söylemek,sosyalistlerimizin akıllarını başlarına toplamalarını kolaylaştırabilir diye düşünüldü.

Bugün içinde bulunduğumuz durumu tek sözle özetlenebilir:

İLKELLİK

Nedir ilkellik?

"Bu terim,genel olarak devrimci eylemde dar kapsamla yetinmeyi bu kadar dar eylem temeli üzerinde, iyi bir devrimciler örgütünün kurulamayacağını anlayamamayı ve nihayet (ki bu en önemlisidir) bu kadar kapsamlı çalışmayı haklı gösterme ve onu özel bir teori durumuna yükseltmeyi,yani bu meselede de kendiliğinden gelmeliğe boyun eğmeyi ifade eder"(N.Y.s.131).

"Oysa kendiliğinden gelişen örgüt biçimlerine,"yani anarşi ve danıklı,liğa" boyun eğmenin,-örgütbel çalışmamızın dar sınırlılığını ve ilkelliğini anlayamamanın,bütün bunları kavrayamamanın,hareketimizin tutulmuş olduğu gerçek bir hastalık olduğunu"(N.Y.s.125)söyledik,söylüyoruz.

Koyulan teşhisin doğruluğunu olaylar,hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde her gün ispatlamış ve ispatlıyor olmasına rağmen,sağlı soltu bütün sosyalistlerimiz hâlâ"ilkellikten",anarşi ve dağınıklıktan "kurtulma imkanına inanmamakta ve birinci ve en acil pratik görevimizin siyasî mücadeleye gerekli enerjiyi,çetinliği ve devamlılığı sağlayabilecek olan bir devrimciler örgütünün yaratılması olduğunu görememekteler"(N.Y.s.132).

Bu kürsüden,bütün sosyalistlerimizi bir kere daha uyarıyoruz...

Anarşi ve dağınıklığın devamının savunmasına karşı,"bu konuda her türlü geriliğin savunmasına karşı,dar görüşlülüğün hoş görülmesine karşı tavizsiz mücadele" etmeli,bu kör dövüşüne artık bir son vermeliyiz.İkellik hastalığından çektığımız ve çektirdiğimiz yetsin artık.

Evet arkadaşlar,

Bir devrimciler örgütü,gerçek bir savaş örgütü kurmak,yani proleterya partisini yeniden örgütlemek:işte "birinci ve en acil" görevimiz budur

TSİP'le ilgili yapılacak bütün eleştirilerde mihenk taşı proleterya partisini yeniden örgütleme görevi,bu "birinci ve en acil görevimiz" olacaktır,ve de olmalıdır.

Proleterya Partisi deyimini kullanmakta gösterdiği utangaçlığı bir yana, İlke sosyalist partinin kuruluşunu lafta dışına attığı halde, pratikte taa içinin içine aldı. Genel teorik yazılarla konu hep geçiştirildi. "Hedef göstermekten geri kalmamak" yetmedi; gösterilen hedefe gidecek yolu görüp gösteremeyen İlke'nin bulunduğu yerde kalması kaçınılmaz oldu. Nitekim kendi grup örgütlenmesini meşrulaştırmaktan öte gidemedi.

TSİP'in Bir Yılı'nın hemen öncesi: "Devrimci dürüstlük" örnekleme

İlke, parti konusunda diyaloga girmek isteyen, yapıcı önerilerde bulunanları diyaloga girmeye değer bulmadı. Değer buldukları ile diyaloga girmedi. Üstelik diyaloga girmeden parti kurulmasını "kapkaççı" davranış olarak nitelendirip malkum etti. Bunca kafasız işgüzarlık İlke'yi kapkaççı davranmaktan kurtardı mı?

Sorunun cevabını Kitle(nin kendisinde özetle dinleyelim:

"Bilerek veya bilmeyerek sosyalist hızlı ve geniş toparlanmayı kundaklamaya uğraşanları, ya da halkımızın önüne oldu bitteye getirilmiş burjuva sosyalisti, gelgeç siyasal örgütler çıkararak, onları sosyalist parti diye tanıtmaya çalışacakları, halk hareketini-etkileri kısa süreli bile olsa-bir kaç sosyalist partiye vererek işçi sınıfı yolundan sapacaklara karşı karşı uyanık ve hoşgörüsüz davranmak ve halkımızın yeniden yanıtılmasını önlemek görevimizdir."-(Kitle sayı:5, baş yazı).

Dün o sözlerin kimin için söylendiği önemli değil. Ama bu gün, olayların nasıl geliştiğini görmek insanı düşündürüyor: başkalarının iyi niyetli uyarılarına karşı işitmezlik gösterişinizden vazgeçtik; kendi söylediklerinizi duyabilseydiniz!

Devam edelim: "Kitle gazetesi gündemimizdeki sosyalist parti kuruluşu için kendisine düşen görevi tüm devrimci inancı, iyi niyet ve fedakarlığı ile yerine getirecekti. Ama parti bir yayın organının sınırlarından ibaret değildir. Parti tüm işçi sınıfı devrimcilerinin ortak çalışmalarını gerektirir. Bu çalışmalar için bütün işçi sınıfı sosyalistlerinin elbirliği ile, amaç birliğine, yol birliğine çağırıyoruz."(Kitle, sayı 10, büş yazı).

Ve Kitle belki devam edecek, "birlik" için "yol" gösterecek, somut önerilerde bulunacaktır. Ama olan oldu: af çıkmadı. Bunca "hedef göstermeler" "görev saptamalar", yayın, yazı, büyük laf, "ilke" vs. çabalar sanki hep af çıkın diye idi!

Ve birden bire TSİP kuruluverdi.

Şaşılacak bir şey yok: bilimde problemlerin doğru olarak çözebilmek için onları doğru olarak ele alabilmek gerekir.

"Siyasal af ve TSİP'in kuruluşu"

Kitle birinci sayıda parti sorununa şöyle yaklaşıyordu: "...yapıcı ve birleştirici bir anlayışla sosyalist parti sorununa yaklaşacak, sekte ve tekkeçi tutumları bir tarafa iterek kendi subjektif eğilimlerini, işçi sınıfının yüksek çıkarlarını gerçekten de kılavuz edinecek çeşitli "sosyalizm için" eğilimlerin ve onların temsilcilerinin serbestçe diyaloga girebilecekleri ortamı beklemek zorunludur."

Ne demek isteniyor?

A-"Nasıl bir parti; yani ve tüzüğü ve programı ile hangi nitelikte bir parti ve ne şekilde parti; yani parti kurulması için nasıl bir yol ve nasıl bir biçim" konularını gündeme getirmek,

B-"Çeşitli sosyalizm içi eğilimler ve onların temsilcileri ile" diyaloga girebilmek,

C-"Netice de partiyi kurabilmek için, "serbestçe diyaloga girilebilecek ortamı beklemek zorunlu" dur.

Feki o ortam ne zaman gelecek?

İlke söylüyor: "Öngörülen diyalogun başlaması siyasal affın kapsamlı bir biçimde çıkması ile mümkün olacaktı". (İlke sayı:18)

Siyasal af çıkacak; hem de "kapsamlı bir biçimde" çıkacak ve ancak o zaman sosyalistler arasında diyalog başlayabilmesi mümkün olacak. Hesap "kapsamlı bir biçimde" tutar da af çıkarsa, parti bile kurulabilecek. Ve bütün bunları söylerken TSİP bir de "objektif davrandığı" iddiasını ciddi ciddi dilindendüşürmüyor. Oysa "objektif olmak", ortam serbest değil diye, "var olmayan şartları gösterip", bu şartlarda diyaloga girilip partii kuramaz diye "bir şeyin yok oluşunun haklı çıkarmak değildir." Böylesi tipik "burjuva objektivizm yapmacığıdır". Objektif olmak, tam tersine var olan

şartlar ortasında olacak olanı yakalayıp,geliştirmektir".İlke şöyle devam ediyor

"Ne var ki genel af yasası anti-demokratik bir kimlikle parlamento-
dan geçti ve siyasi affı içermedi."(İlke sayı 18)

O zaman "temel görevimiz","derleniş" vs. hep güme gitti.Ama İlke'de kabahat yok.Olanlar hep şu hakim sınıflar yüzünden.Şu affı "kapsamlı bir biçimde" çıkarsalardı,siz o zaman görecektiniz"İlke"çiler neler yapacaklardı neler!

"Durum sadece bunula da kalmadı" diye devam ediyor İlke,"ortalığı bir karamsarlık havası " kapladı,"bir kısım unsurlar moral kırıklığına" düştü."Ayrıca o zaman kabine sallattıya "girdi.Ve İlke soruyor:"böyle bir ortam da ne yapmak gerekir di?"

"Objetkif olarak,"bu ortamda" elbette:

A-Proleterya partisi için "serbestçe" ortamı beklemeye devam etmek,ama,
B-Bir takım unsurların moral kırıklığını gidermek için,
C-Kabine sallantısından faydalanıp hemen bir "sosyalist parti" kurmak gerekirdi!

Böylesine gerekçelerle sorulan bir boruya,böyle bir cevap yakışmaz mı?

"TSİP'in Kuruluş Biçimine Olan İtirazlar"

"Partiyi erken bulanlar dışında,böyle bir partinin bir sosyalist kurultaydan geçerek kurulmasının doğru olacağını ileri sürenler oldu.TSİP kurucuları,kuruluştan önce bu noktayı düşünmüşler ve böyle bir kurultayın maddî şartlarının bulunmadığını tebbit etmişlerdi.Oyle antidemokratik bir ortamda yapılacak kurultay,hem Türkiye sosyalist hareketinin çeşitli eğilimlerinin temsilcilerini içine alamayacağı için göstermelik kalacak,hem de hakim sınıfların ve onların çeşitli servislerinin dikkatini çekerek provokasyona açık bir nitelik taşıyacaktı."(İlke,sayı 18).

Birincisi:"Kurultay" yalnızca bir biçim meselesi olarak ele alınmamalıdır.Kurultay önerisini yapanlar,bu biçimin varılmak istenen Proleterya partisi özüyle olan bağlantısını "vurgulamışlardır".Sebebi açık."Da
"Dünyanın her başarılı devrimci çelik çekirdeği yuvarcıkların belirli prensipler çerçevesinde birleşmelirenden doğmuştur."Ve o belirli prensiplerin çerçevesinde yuvarcıkların birleşmesi,kurultay platformunda gerçekleştirilebilmiştir.Dünya "işçi sınıfı pratiği" böyle gösteriyor.Onun içindir,TSİP'in kurultaya olan itirazı bu bakımdan değerlendirilmelidir.

İkincisi:TSİP "böyle bir kurultayın maddî şartlarının bulunmadığını tesbit"etmiş.Maddî şartlar denilen ne?"Anti-demokratik ortam".

TSİP yöneticileri bilmezlermi ki dünyanın hiç bir yerinde Proleterya partisi iktidara gelmedikçe "demokratik ortam" gelmez ve bizzat o demokratik ortamın gelebilmesi için de proleterya partisi gereklidir?Proleterya partisine varacak yolu açacak olan kurultayı toplıyabilmek için için "anti-demokratik ortam" diye bir engeli ancak hakim sınıflar koyarlar,sayın TSİP yöneticileri,sosyalistler değil.

"Kurultay...Türkiye sosyalist hareketinin çeşitli eğilimlerinin temsilcilerini inine almayacağı için göstermelik kalacak" imiş.Sosyalist çevrelerle diyalog kuramayan,kurmayan kimseler için pek de yadırganacak bir söz değil.Ayrıca kurultay,"hakim sınıfların ve onların çeşitli servislerinin dikkatini çekerek provokasyona açık bir nitelik taşıyacak" imiş.Hakim sınıfların servislerinin dikkatini çekmeyecek bir yol,bir hal çaresi bulmak sizin işiniz değil mi baylar?TSİP yönetimi hep kendi dışında kabahat arayıp bulmakta ne kadar da mahir!

O maharetin dünya "işçi sınıfı pratiği" içindeki sayısız örneklerinden birinden bahsetmekle belki daha anlaşılır olabiliriz:

Biliyorsunuz,1.Dünya Savaşı sırasında 11.Enternasyonal önderleri "savaşa karşı savaş"-sloganını hasır altı edip,yerine tam tersini "emperyalist vatan uğruna savaş" sloganını geçirirler ve milyonlarca işçinin ölümüne sebep olurlar.Ve o zaman Enternasyonal önderleri kendilerini şöyle savunurlur:"İlkönce Enternasyonal bir barış aracıdır,savaş aracı değil.İkinci olarak,çünkü o zaman ki üretici güçlerin düzeyi ile başka bir şey yapmak mümkün değildi.Kabahat üretici güçlerde (bizde de maddî şartlarda,hakim sınıflarda,onların servislerinde vs.) dir.Bay Kautsky'nin üretici güçler teorisi,bize bunu tam olarak açıklar.Ve kim

bu teoriye inanmazsa marksist değildir. Ya partilerin rolü (ya "İlke" cilei rin rolü)? Bunların eylem içindeki önemleri? Ama üretici güçlerin düzeyi (bizde de maddî şartlar) kadar kesin bir etken karşısında bir parti (biz de "İlke" ciler) na yapabilir ki? (Leninizmin ilk.s.28).

Kautsky ve diğer 11. Enternasyonal önderleri öldüler. Ama ya oportünizm? Oportünizm burjuvazi yaşadıkça yaşamağa devam ediyor.

İlke şöyle diyor: "Sosyalist kurultay önerisi gerçekçi değildi. Partinin zamansız olmadığını ileri süren, ama kuruluş biçiminde farklı yöntemler öneren sosyalistlerde olduğu oluyor. Bu arkadaşlar, bir sosyalist kurultayın partiden önce toplanmasının zorunlu olduğunu savunmaktadırlar. Böyle bir kurultayın objektif zemini yoktu. Kurultayı kim, ne için, ne adına ve nasıl toplayacaktı? Kurultayın düzenlenmesini kim üstlenecekti? Kim kimi, ne için ve hangi sıfatla kurultaya davet edecekti? Böyle bir kurultay objektif olarak provokasyona açık bir girişim olmayacak mıydı? Bu nedenle kurultay önerileri gerçekçi olmayan soyut öneriler olarak kaldı. "Burada duralım.

Dağınıklıktan söz ediyoruz, anarşiden söz ediyoruz; aynı şeylerden TSİP'de söz ediyor. Peti dağınıklık ve anarşinin sebebi nedir? Tek sözle özetleyelim: anarşistlik. Ya anarşistlik nedir? Anarşistlik hem otorite düşmanlığıdır, hem otorite megalomanisidir. "Anarşistliğin birinci ve sonuncu maddesi ve özü budur. Şimdi bu söylediklerimizin, yukarıda İlke'nin Kurultay konusunda söyledikleri ile ilgisi nedir denecek, onu açıklayalım.

İlke, kurultayın objektif zemini yoktu diyor ve soruyor: "Kurultayı kim, ne için ve ne adına ve nasıl toplayacaktı? Kurultayın düzenlenmesini kim üstlenecekti? Kim kimi, ne için ve hangi sıfatla kurultaya davet edecekti?... "Şimdi de biz soralım: peki, kim, ne için ve ne adına ve nasıl partiyi kurdu? Kim kimi ne için ve hangi sıfatla bu partiye davet ediyor? İlke' ciler kurultay için çaba gösterecek otoriteyi kendilerinde bulamıyorlar, ama iş ertesi gün parti kurmağa gelince otoritesinde otoritesi kesiliyorlar.

İlkeçiler sosyalist parti kuruluşu için birinci ihtimal olarak kurultay yolu seçilirse, kurultay sonunda kendi dışlarında değişik bir otorite çıkabileceği ihtimalini düşünerek, olmadık bahanelerle kurultaydan kaçarak; veya ikinci ihtimal olarak "oldu bittiye getirilmiş" sosyalist parti kuruluşunu, "bilerek veya bilmeyerek sosyalist hızlı ve geniş toplanmayı kundaklamağa uğraşanlar, ya da halkımızın önüne oldu bittiye getirilmiş, burjuva sosyalisti, gelgeç siyasal örgütler çıkararak, onları sosyalist parti diye tanıtmaya çalışacaklara, halk hareketini-etkileri kısa süreli de olsa-bir kaç sosyalist partiye bölerek işçi sınıfı yolundan sapacaklara karşı uyanık ve hoşgörüsüz davranmak ve halkımızın yeniden yaratılma sını önlemek görevimizdir" deyip mahkum etmeye çalışarak otorite düşmanlığı yapıyor. Hem de, mahkum etmeye çalıştığı açmazın içine düşen kendi çıkışını haklı göstermek uğruna, kendi kendinin kurultay toplayacak kadar beğenmezken, sosyalist parti kuruluşunda kendi otoritesine aşırı hayranlık gösterip, otorite megalomanisine düşüyor.

u anlayış ve davranışlarla sosyalist ortamımız derlenebilir miydi, ve de derlenebilir mi?

Sonra İlke şöyle diyor: "TSİP programının daha önce yayınlanıp tartışmaya sunulması şüphesiz yararlı olurdu, ama bu sosyalist derlenişin özünden ziyade biçimi ilgilendiren bir sorundu." "Ünkü sonraları pek çok kimsenin de ifade ettiği gibi; program genele çiz gileri ile bütün çevrelerin üzerinde en kolay anlaşabileceği mesele idi.

Bir kere söz konusu edilmesi gereken yalnız program değil, tüzük ve programdır. Ayrıca, tüzük ve program nasıl olurda biçimi ilgilendiren bir sorun olur? Terimine tüzük ve program derlenişin özüdür, can damarıdır. Derleniş öze göre bir biçim kazanır. Yoksa, sizinkisi gibi "biçim"siz olur.

Hem siz "sonraları pek çok kimsenin de ifade ettiğine "ne bakıyor sunuz! İşçi sınıfı pratiğine bakın: göreceksiniz ki, program ve tüzük "genel çizgileri ile bütün çevrelerin üzerinde" pek öyle "en kolay anlaşabileceği mesele" değildir. İne tersine, en büyük fırtınalar "biçim"dir diye önemsemediğiniz o tüzük ve program özünün etrafında kopmuştur.

"TSİP'in tesbit ettiği temel sorun"

TSİP yönetimi şöyle diyor:"kabul etmemiz gereken bir gerçek var:bi-
lindiği her ülkenin tarihinde devrimci sosyalist hareketle işçi sını-
fı hareketinin ayrı ayrı geliştiği bir dönem vardır.Ve şurası gerçektir
ki,bu dönem Türkiye tarihinde çok uzun sürmüştür."Bu gün ise sosya-
li t hareketle işçi sınıfı hareketinin kucaklaşıp kaynaşması konağında
dayız."Bu aşama,işçi sınıfının kendi bilimi olan sosyalizme sahip çık-
ması konağıdır."Bu konak sosyalist hareketin işçi sınıfına mal olması
aşamasıdır."Bu aşama büyük ölçüde ekonomik mücadele şeklinde ve kendi-
liğindengelişen işçi sınıfı hareketinin politik harekete dönüşmesi,
işçi sınıfının kendi merkezi otoritesinin ulaşması aşamasıdır. u konak
işçi sınıfının kendisi için sınıf olma konağıdır.Bu aşama ekonomik ve
ideolojik mücadelenin işçi sınıfının merkezi siyasî otoritesinin di-
siplini altında üçlü mücadele birliğini gerçekleştirerek devam etmesi aşar-
masıdır.Ancak bu acil görevler başarıldığı oranda işçi sınıfı diğer
emekçi kitlelere öncülük edebilir ve onları derleyip toparlayıp ikti-
dar hedefine doğru yönlendirebilir."(aber bülteni,salı 1).

Bu konak-aşama,aşama-konak tekerlemesi ile ne demek isteniyor?"Ma-
dem ki "her ülkenin tarihinde devrimci sosyalist hareketle işçi sını-
fı hareketinin ayrı ayrı geliştiği bir dönem" olduğu "kabul etmemiz
gereken bir gerçek"miş,Lenin'in ülkesinin tarihine bakalım;belki an-
larız.

Lenin "Ne Yapmalı'da şöyle diyor:"yığınların kendiliğinden gelme
hamlesi,ne kadar büyük olursa ve hareket ne kadar yayılırsa sosyal-
demokrasinin teorik,siyasî ve örgüt çalışması için daha yüksek bir
bilinç göstermesi gereği de o ölçüde artar...

Ama devrimciler bu hamlenin gerisinde kaldılar,hem teorileri ile,
hem de eylemleri ile gerisinde kaldılar;onlar bütün harekete yvn ve-
rebilecek olan sabit ve devamlı bir örgüt kuramadılar."(N.Y.s,67-68).

Ve Lenin devam ediyor:"Ancak marksizmi anlamayanlar işçi sınıfı ha-
reketinin kendiliğinden gelme yükselişini...bir devrimciler örgütünü
yaratma görevinden bizi azat ettiğini düşünürler.Tam tersine bu
hareket örgüt görevini bize yüklemektedir:çünkü mücadele güçlü bir
devrimciler örgütü tarafından yönetilmediği sürece,o proleteryanın
kendiliğinden gelme mücadelesi hiç bir zaman onun gerçek sınıf mücade-
lesi olmayacaktır."(N.Y.s,167).

Lenin,bizimkiler gibi eveleyip gevelemedin şartları duruca açıklı-
yor ve direk meseleye girerek,o şartlarda,sosyalistlerin "daha yüksek
bir bilinç göstermesi" gerektiğini de söylüyor:ne için?Güçlü bir dev-
rimciler örgütü yaratmak için."Sebeb ortada". "Mücadele güçlü bir dev-
rimciler örgütü tarafından yöneltildiği sürece,proleteryanın kendi-
liğinden gelme mücadelesi hiç bir zaman onun gerçek sınıf mücadelesi
olmayacaktır."Yani,kıçı-kırık,"ağızdan dolma" örgütlerle sosyalizmi
işçi sınıfına mal edemezsiniz diyor.Ya bizimkiler ne diyor?

Tekrar TSİP'in görüşlerine dönelim : "temel sorun:Türkiye'de sos-
yalist hareketle işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketinin günü-
müze dek ayrı ayrı gelişmiş bulunması, bir başka devimle,işçi sınıfı
hareketinin politize olmadığı,ya da sosyalizmin işçi sınıfına mal olma-
madığı şeklindedir."

"... bu sorunun çözümü bize birbirindenayrı tutulamayacak olan
ikili bir görevi dayatmaktadır.

1-Bu güne dek ayrı ayrı gelişmiş olan işçi sınıfının kendiliğinden
den gelme hareketi ile sosyalist hareketin kaynaşıp bütünleşmesi ve
işçi sınıfımızın politik-ideolojik mücadele bütünlüğünün politik örgüt-
lük öncülüğünde gerçekleşmesi ve giderek işçi-köylü ittifakının kurul-
ması ...

2-Bu ana görevi doğru tesbit eden tüm işçi sınıfı sosyalisti çev-
re ve unsurların sağlam prensipler ve ideolojik birlik temeli üzerine
de doğru teori-pratik birliği içinde tek bir politik örgüt çatışı
altında birleşerek merkezi siyasî otoriteyi gerçekleştirmeleri,güç-
lendirmeleri..."

Ve TSİP'e göre bu görüş diyalektik imiş,çünkü "diyalektik bir
bütünlük" taşıyormuş."Gerçekten de öyle mi?"

Diyalektik nedir,arkadaşlar?

Diyalektik nedir arkadaşlar?

"Diyalektik : Hem objektif ve somut ilişkileri bir arada izleyiş, kavrayış kurayıdır. Hem de, momenti seçmekte başlıca subjektif ve etkin insancıl düşünce-davranış kuralıdır." (H.K. Sosy. 1. başyazı)

Marks usta, bu işleyişi şöyle ifade ediyor "materyalist teori dünyayı açıklamakla yetinmez; dünyayı değiştirmeklede yükümlüdür."

TSİP teorisyenleri "açıklıyorlar" "işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi ile sosyalist hareket ayrı ayrı geliyor. "Marksizmin alfabe-sidir bir şey açıklanırken, sebep aranır; neden? Proleterya partisi yokta ondan! Bu durumu değiştirmek sosyalizmi işçi sınıfına maletmek nasıl gerçekleştirilebilir? Cevap açık: ancak proleterya partisiyle. Oyle ise "dünyayı değiştirmek için "görev, vakit geçirmeksizin proleterya partisini yaratmaktır. İşçi sınıfının kendiliğinden gelme mücadelesi ile sosyalist hareket "kendiliğinden" birleşebilir mi?

Peki durum bu kadar açık ve anlaşılabilir olduğu halde, TSİP neden genellikle sosyalistlerin ve özellikle Proleterya Partisinin alfabe (Görevi olan sosyalizmi işçi sınıfına maletme) görevini, Proleterya Partisini yaratma görevi ile (merkezi siyasi otoriteyi gerçekleştirme) yan yana koyuyor?

Teorik olarak: olayların gidişi içinde billurlaşmış olan esaslı görevi bulandırıp, gizlemek için;

Pratik olarak: Kendi gurupçu davranışlarını meşrulaştırmak; "Kendiliğindenliğe" boyun eğişini, proleterya partisinin yeniden organizasyonundan kaçışını; bu konuda gösterdiği "biçinç ve insiyatif eksikliğini" gizlemek için.

TSİP'nin Derleniş anlayışı

Olumsuzlukları bilince çıkarmak yetmez; onların giderilmesi uğrunda bilinçlice savaşmak gerekir. TSİP henüz bir guru p olduğu olumsuz gerçeğini bilince çıkaramadı. O yüzden bütün "bilinçlice savaşları" bir türlü kendi "gurup" bilincinin damgasını taşımaktan kurtulamıyor.

İlke diyor ki: "gerek savunduğu... tezle gerekse pratiğiyle göstermişti ki, TSİP bir gurup partisi değildir." (İlke s.18)

Aynı iddia 4 nolu parti bülteninde de tekrarlanıyor: "Partimiz şu veya bu gurubun partisi olarak değil, Türkiye sosyalist hareketini derlemek amacıyla kuruldu ğu için...vs"

Bir kere, "proleterya partisinin olmadığı bir ortamda her kes kendisi ne ne isim takarsa taksın (bu isimlere TSİP'de dahildir) objektif olarak birer guru pturlar birer yuvardırlar." Derleniş partisi olarak değil bilme ne partisi olarak da kurulsanız, bu objektif gerçeği değiştiremezsiniz. Önce TSİP'nin bir gurup partisi olduğu gerçeğini bilince çıkarmalısınız.

Sonra, anlaşılana, biz "derleniş partisi" olarak kurulduk, derlenişten yanayız; onun için gurupçu değiliz demek isteniyor.

"Gurupçu nedir? İçinde bulunduğumuz şartlar gereği olan Proleterya Partisinin yeniden örgütlenmesini, kendi dar çevresi uğruna, gurubunun çıkarları uğruna engelliyen, bu göreve yan çizen yada bu sorunu kendi teke-line almağa çalışan her davranış ve düşünce, tekvaci eğilimin, gurupçuluğun, yuvarcılığın ta kendisidir."

TSİP gurupçu olmadığı iddiasını iki gerekçeye bağlıyor: savunduğu teze; ki onun ne olduğunu eleştirdik, ve pratiğine. Şimdi sırası gelmişken TSİP'nin ettiği lafları bırakıp, Türkiye sosyalist hareketini derlemek için kurulan ve gurupçu olmayan TSİP'in yaptığı işe bakalım. Bakmağa ne hacet; kendileri söylüyorlar:

"Partimiz ... işçi sınıfı devrimcilerinin bir çatı altında, TSİP çatısı altında bir araya gelmeleri için çaba sarfetmektedir(!) (Parti Bül. No 4)

Daha fazla söze gerek varmı?

ARKADAŞLAR,

Bu günkü hareketin bir kuvvetli olduğu yan var, bir de zayıf olduğu... Hareketin kuvveti" yığınların (özellikle sanayi proletaryasının) uyanmasındadır. "Gerçektende işçi sınıfı her gün artan sayıda grevler ve direnişlerle sınıf mücadelesini sürdürmektedir. Köylülük yer yer toprak işgallerine girişmete, tefeci-bezirganlığa ağılığa karşı savaş vermektedir.

Hareketin zayıflığı ise, "devrimci liderler arasında bilinç ve insiyatif yokluğundan" ileri gelmektedir. Çünkü derleniş yolunda, güçlü bir devrimci örgütünün yaratılması yolunda bilinçlice savaşmak yerine, bilinçsiz örgütlerle kör döğüşü sürdürülmektedir? Beş tane sosyalist parti bu gerçeğin en göze batan delili değildir?

Arkadaşlar,

Proletarya partisi kapitalist sınıflı toplumun değiştirilmesinde "İnsan iradesinin rolü" denilen gerçekliğin bizzat kendisidir. Proletarya partisi bir bilinç ve irade örgütüdür; o yüzden de kurulması bilinçlice davranmayı gerektirir, insan iradesi gerektirir, insiyatif gerektirir.

TSİP'in derleniş, ku rultay, proletarya Partisi meselelerinden iki de bir objektif şartlara sarılması, maddi şartları sebep göstermesi, anti demokratik ortama kabahat bulması bir tesadüf değildir... Amaç Proletarya Partisi konusunda gösterilen bilinçsizliği ve insiyatifsizliği gizleme tedir. Hatta ondan da öte, bu bilinçsizce davranışları "haklı gösterme ve özel bir teori du rumuna yükseltmeye" çalışmaktır. O teorinin işçi sınıfı tarihindeki adı "kendiliğindenliği yüceltme teorisi" dir ve her ülkede şu veya bu dönemde bu teorinin aşırı hayranları bu lunmuştur, ve bulunur.

"Kendiliğindenliği yüceltme teorisi, kendiliğinden harekete, bilinçli bir karakter veri lmesine karşı çıkar." TSİP'nin yaptığı gibi, derleniş ve proletarya partisini işçi sınıfı pratiğine bırakır. Ve kuyrukçuluk teorisini haklı çıkarmak uğruna, kah af çıkarmadı diye burjuvaziyi suçlar; kah "harekete el koymamakla" işçi sınıfını suçlar. Ama bir türlü kendi bilinç ve insiyatif yokluğunu göremez.

Türkiye 'de, gerçekten devrimci bir partinin yaratılması için, düşünce alanında "teorinin bu şeki de tahrifinin önlenmesi şarttır.

Ya davranış alanında ne yapılmalıdır?

Pratik Teklifler

TSİP yönetiminin derleniş politikasının zaafıları genel olarak solun derlenişini gerçekleştiremediği gibi özel olarak TSİP çatısı altında toplananlar arasında da kısa sürede dağınıklık ve anarşi doğurmuştur.

Halen TSİP içinde varolan bu dağınıklık ve anarşiyi önlemeye yönelik adımları Türkiye sol nun derleniş yolunda ilk adım olarak görüyoruz. Ve TSİP'in iç derleniş problemini çözeceği, partiye canlılık getireceği inancıyla aşağıdaki teklifleri tartışmaya sunuyoruz:

1- TSİP'nin İstanbul İl Kongresini derlenişten yana olduğu kongre kararı olarak kitlelere duyurulmalıdır.

2- İl Yönetim Kurulu, Parti içinde varolan gurupların temsil edilebileceği şekilde oluşturulmalıdır.

3- İl Yönetim Kurulunun en önemli görevi, kendi içinden başlayarak bütün il organları seviyesinde, kişi cil horoz dövüşleri yerine devrimci derlenişin önündeki tikanıklığı açabilmek için prensip savaşını, yani başta tüzük ve program tartışmalarını açmak ve yönlendirmek olmalıdır.

İstanbul İli Türkiye'nin kalbidir. İşçi sınıfının kalite ve sayıca en yoğun olduğu bölgedir. O bakımdan İstanbul İl Kongresi, TSİP Genel Kongresinin küçük çapta bir provası olacaktır. Kumaşı kesmeden önce iyice ölçüp biçeceksek burada yapmalıyız.

Eğer bu rada İl Yönetimini, derlenişten yana doğru prensiplerle işleyebilecek şekilde oluşturursak, eğer yönetimde bir derleniş ihtilalinden kendi içimizde bir ihtilalden yana kişi v gurupların temsilini sağlayabilirsek bu olay şüphesiz Genel Kongreyi de etkileyecektir. Ve etkileye bildiği ölçüde bu Türkiye solunda ileri bir adım olacaktır.

İl Kongresinde böyle bir hedefe yönelecek politikalara taktik bir uyarı olması bakımından, sözü ustaya bırakalım: "güvenilmez kimselerle bile olsa geçici ittifaklara girmekten korkanlar ancak kendisine güvenemeyenlerdir; böyle ittifaklar olmasaydı tek bir siyasi parti kurulamazdı". (N.Y. s.23)

ARKADAŞLAR,

Kapitalizmde yaşıyoruz. Her sosyal olayda olduğu gibi sosyalist ortamımızın dağınıklığı oloyında da son tahlilde tayin edici olmak bakımından, işçi sınıfı ve burjuvazi ve bu iki temel sınıfın görüşleri karşı karşıyadır. Yani Leninizm ile oportünizm karşı karşıyadır.

Genel olarak sosyalistlerimiz, ve Leninizmi; yani devrimci derleniş proletarya partisinin yeniden organizasyonunu bilinçlice seçecekler ve ondan yana prensiplerce davranacaklardır; ya da oportünizmi; yani anarşi ve dağınıklığı, kendiliğindenliği, özette ilkelliği seçeceklerdir, ve beyinsiz işgüzarlığa devam edeceklerdir. Bunun ikisinin ortası bir yol yoktur ve olamaz.

Özel olarak TSİP, ya dağınıklığı son verilmesi yolunda bilinçli aktif ve insiyatif sahibi bir prensip savaşı v erecek, yada derleniş işçi sınıfının pratiğinin akışına bırakmaya devam edip, tarihin "Burjuva sosyalisti, geleceği siyasi örgüt " damgasını yemekten kurtulamayacaktır.

KARAR SİZLERİNDİR